

Baron Bernard Snoy et d'Oppeurs bracht gistermiddag samen met zijn vrouw een bezoek aan Alkmaar. Hij is een nazaat van Diederik Sonoy. De man die er in 1573 voor zorgde dat het Spaanse beleg van Alkmaar geen kans kreeg. Snoy kreeg een wandeling langs plekken waar de sporen van het Ontzet en zijn voorvader nog steeds te zien zijn.

Diederik van Sonoy

Hoog bezoek in 'stad van Sonoy'

Kyrie Stuij
k.stuij@hollandmedia.combinatie.nl

Alkmaar * Ver hier vandaan, in een kasteel in Brussel, woont een adellijk echtpaar dat een bijzondere band heeft met Alkmaar: Bernard Snoy et d'Oppeurs (1945) en zijn vrouw Christine de Weck (1947). Inderdaad, de erfgenaam van Diederik (van) Sonoy. De historische held die het Spaanse beleg in 1573 wist te doen mislukken. De baron en barones kwamen naar Alkmaar voor een lesje familiegeschiedenis. Leen Spaans van de Historische Vereniging Alkmaar leidde hen rond langs plekken waar de sporen van Sonoy en het Alkmaars Ontzet nog duidelijk zichtbaar zijn.

Baron Bernard Snoy krijgt geschiedenisles

'Bonjour madame et monsieur', klinkt het officieel als de erfgenamen hun intrede maken. Al snel blijkt dat het niet nodig is: Bernard en Christine spreken een aardig woordje Nederlands. Met Frans accent uit Snoy zijn dankbaarheid: „Hier een geschenk omdat het zo bijzonder net van u is, de heer Spaans, dat u ons wil vertellen over Diederik Sonoy.”

Magnifique

Spaans loopt fier rechtop en wijst op bezienswaardigheden als de Waagtoren, het gebied waar ooit de haven was, de Torenbrug waar vroeger drie kastelen stonden en de Friese Poort waar de slag het hevigst was. Snoy vindt het allemaal 'magnifique' en blijkt een levendige passie voor geschiedenis te delen met Spaans. Volgens vriend

Bernard Snoy samen met zijn vrouw Christine de Weck voor het Hof van Sonoy.

FOTO'S ERNA FAUST

van de familie en culturele gids Albert Vissers die ook mee is, heeft dat te maken met het feit dat Snoy een edelman is. „Dit soort mensen hoeft zich minder te bewijzen. We hebben het ook niet over 'nouveau riche'. Ze zijn trouw aan vaderland, koningshuis en bijzonder geïnteresseerd in historie.”

Bernard Snoy is niet alleen bekend van zijn voorvader. Hij was ook kabinetschef bij het Ministerie van Financiën in Brussel. Zijn vader onderhandelde bij het Verdrag van Rome en ook Bernard's handtekening is te vinden onder het Verdrag van Maastricht. Daarnaast is hij voorzitter van de Vereniging van

Adel in België. In 1971 trouwde hij met de Zwitserse Christine de Weck en kreeg drie kinderen.

Victorie

Reden voor Spaans om Alkmaar goed in de spotlights te zetten. Zeker omdat Snoy van plan is met andere familieleden volgend jaar

onder meer Alkmaar te bezoeken en zijn kennis over de familiegeschiedenis te delen.

Bij het einde van de wandeling laat Spaans de Victorientoonstelling in het Stedelijk Museum zien. Snoy is vooral onder de indruk van de portretten van Diederik Sonoy en het schilderij van de bestorming

van de Rode Toren. Na het bezoek laat hij zelfs zijn eigen collectie informatie aan Spaans zien: van handgeschreven brieven tot oude portretten. Bernard Snoy en Christine de Weck blijven drie dagen in Alkmaar en weten nu al dat ze volgend jaar terug willen.

„Deze wandeling heeft mijn uiterste belangstelling gekregen. Nu weet ik zoveel meer over Sonoy en het beleg. Ik heb uittreksels van brieven gezien waarin Willem de Zwijger zegt te twijfelen of Alkmaar het beleg wel zou overleven. Dat heeft Alkmaar toch maar mooi gedaan.”

'Dat heeft Alkmaar maar mooi gedaan'

Bernard Snoy fotografeert erop los in het Stedelijk Museum.

Diederik van Sonoy, dapper en wreed

Ype Minkema

Alkmaar * Diederik (van) Sonoy, geboren in Kalkar 1529, overleden bij Pieterburen 1597, speelde een grote rol bij de Victorie van Alkmaar in 1573. Als gouverneur van het Noorderkwartier liet hij uiteindelijk het gebied rond Alkmaar onder water zetten, waarna de Spanjaarden het beleg uiteindelijk opgaven. Een mooie rol op een gedenkwaardig moment, dat nog steeds wordt gevierd in de stad. Maar Diederik van Sonoy had ook een andere kant. Hij was een berucht geuzenleider. Van Sonoy stond bekend als een wrede, maar dappere strijder. Als edelman diende hij eerst onder de Spaanse koningen Karel I en Phillips II. Daarna voerde hij een schrikbewind tegen de katholieken. Zo liet hij in 1572 vijf gevangen

genomen Franciscaner monniken, minderbroeders, uit Alkmaar naar Hoorn overbrengen. Omdat zij hun geloof niet afzwoeren, liet hij ze ophangen. In 1566 sloot Diederik van Sonoy zich aan bij het Verbond der Edele en weigerde in 1567 de Eed van Trouw aan de koning van Spanje af te leggen. In januari 1568 tekende hij, samen met Hendrik van Brederode en zeven andere opstandige edelen, een tweedeed Compromis om de Spanjaarden met geweld uit de Lage Landen te verdrijven. Door de Raad der Beroerten werd hij verbannen en vluchtte hij met zijn vrouw Maria van Malsen naar Emmerik. Toen de Spaanse hertog Alva hem in 1571 daar wilde arresteren, was hij er niet. Hij kon ontkomen, omdat Maria hem had gewaarschuwd. In 1572 werd Diederik burgemeester van Enkhui-

zen en in datzelfde jaar werd hij door Willem van Oranje benoemd tot gouverneur van het Noorderkwartier. In 1573 zetten de geuzen onder zijn leiding de omgeving van Alkmaar onder water, waardoor het Spaanse Beleg van Alkmaar mislukte. Diederik van Sonoy bleef zich verzetten tegen de Staten van Holland. In 1579 legde hij de vesting Bourtagne aan en in 1580 Coevorden. In 1587 probeerde Johan van Oldebarnevelt in Medemblik kasteel Rabboud in te nemen, maar dat mislukte. Toen Van Sonoy in Overijssel was, belegerde prins Maurits op 27 februari 1588 Medemblik en het kasteel. Diederik gaf zich over en verloor zijn macht. De inwoners van Medemblik zagen de capitulatie voor Maurits als een nederlaag en moeletterden Van Sonoy. Hij kreeg bescherming van Maurits

Diederik van Sonoy.

en in 1593 eervol ontslag. Diederik van Sonoy overleed in juni 1597 en werd begraven in de kerk van Pieterburen in aanwezigheid van Willem Lodewijk van Nassau.

Leen Spaans (rechts) vertelt Snoy over het Alkmaars Ontzet.